

سلامت روان

از جمله بیماریهای عصبی روانی، بیماری اسکیزوفرنی است که شایعترین سن ابتلاء به آن ۱۵ الی ۳۰ سالگی است. مبتلایان به این بیماری غالباً نیاز به خدمات مستمر روانپزشکی دارند بطوری که طبق آمار نیمی از تختههای بخش های روانپزشکی توسط این بیماران اشغال میشود.

این بیماری در تمام اقوام، فرهنگها و طبقات اجتماعی دیده می شود و در زنان و مردان به یک نسبت مشاهده می شود. در فرد مبتلا به اسکیزوفرنی فعالیت ذهنی و روانی دستخوش تغییر گردیده و در مرحله حاد بیماری فعالیت های هیجانی، رفتاری، فکری، عملکرد طبیعی خود را از دست می دهد، درمان به موقع همراه با حمایت های خانوادگی عملکردهای روانی بیمار را حفظ کرده و در بازگشت تواناییهای روانی او مؤثر می باشد.

علت بیماری اسکیزوفرنی چیست؟

بیماری اسکیزوفرنی بدنال اختلال در عملکرد سیستم اعصاب و مشخصاً اختلال عملکرد مغز آغاز می شود . علت این بیماری مشخص نشده ولی عوامل ذیل را در بروز آن مؤثر می دانند:

- ارث: بیماری در کسانی بیشتر دیده می شود که در اقوام درجه یک آنها یعنی برادر، خواهر، پدر و مادر بیماری مشابه وجود دارد.
- صدمات زایمانی: صدماتی که هنگام زایمان به سیستم اعصاب مرکزی وارد می شود باعث آسیب پذیری فرد می شود .
- عفونتهای دوران حاملگی: ابتلاء زن باردار به برخی از عفونتهای ویروسی می تواند جنین وی را نیز مستعد به این بیماری نماید.
- سوء تغذیه : تغذیه نامناسب و ناکافی در ماههای اول بارداری می تواند آسیب های جبران ناپذیری به اعصاب جنین وارد آورده و او را مستعد بیماری سازد.
- فشارهای روحی : اعصاب فردی که از نظر فعالیت مواد شیمیائی مغز به علت وراثتی دچار اختلال است در مواجهه با فشارهای روانی ممکن است به یکی از اختلالات روانپزشکی مبتلا شود که بیماری اسکیزوفرنی یکی از آنها است.

علائم بیماری اسکیزوفرنی:

علائم بیماری به دو گروه مثبت و منفی تقسیم می شود.

الف) علائم مثبت: علائمی که در فرد دیده نمی شده و در اثر بیماری بوجود آمده است از جمله:

- هذیان یا اعتقادات غلط : هذیان ها افکاری هستند که واقعیت ندارند و با توجیه، نصیحت و آوردن دلیل نیز اصلاح نمی شود بعنوان مثال بیمار فکر می کند که «دیگران سعی در آزار و اذیت او دارند» و یا اینکه «دیگران فکرش را می خوانند» . افکار هذیانی جز با مصرف دارو از بین نخواهند رفت.
- توهم: بیمار صدا یا چیزهای را می شنود یا می بیند که واقعیت خارجی ندارند؛ احساس می کند که کسی یا کسانی با او صحبت می کنند، صدائی را می شنود که به او دستور انجام کاری را می دهد، یا در برابر چشمان خود صحنه هایی را می بیند که وجود خارجی ندارند و دیگران نمی بینند . فرد گاهی بوهایی را حس می کند که دیگران حس نمی کنند این توهمات می تواند در تمام حس های پنجگانه رخ دهد اما شایع ترین آنها توهم شنوایی است.

- کناره گیری از اجتماع : ترس از محیط خارج از منزل، ترس از تحت تعقیب قرار داشتن و علائم شبیه به اینها باعث می گردد که بیمار خود را در منزل مخفی نماید و ارتباطات خارج از خانواده و مردم روز به روز کمتر شود.
- اختلال خواب: کم خوابی، کابوس های شبانه و بی خوابی
- اختلال هیجان: اختلال در واکنش های هیجانی به صورت گریه و خنده های بی مورد، کرختی و بی حوصلگی، عصبانیت و پرخاشگری از علائم شایعی است که در این بیماران دیده می شوند.
- (ب) علائم منفی: آن دسته از علائم رفتاری و احساسی که افراد سالم دارند ولی بیماران مبتلا به اسکیزوفرنیا فاقد آن هستند مهمترین آن ها عبارتند از:
 - فقدان انگیزه و یا کم شدن آن: فرد بدون دلیل سرکار نمی رود، نمرات درسی افت پیدا می کند.
 - عدم رسیدگی به بهداشت فردی: عدم تمایل به استحمام، تعویض لباس، رسیدگی به وضع ظاهر و آراستگی، از علائم بارز این بیماری است.
 - کناره گیری از محیط و انزوا طلبی: علاقه اش را برای ارتباط با محیط و دیگران از دست می دهد، مدام در افکار خود غوطه ور است، در واقع تمام شبانه روز خود را در منزل سپری می کند و به کار مشخصی نمی پردازد.
 - کندی عواطف و احساسات: ممکن است برخی از بیماران در برابر حوادث شادی اور و یا غم انگیز روزمره زندگی مانند دیگران واکنش مناسب نشان ندهند.
 - کاهش تمرکز فکر

به یاد داشته باشید که علائم منفی نیز جزو علائم بیماری است و آن را به تبلی و بی تفاوتی نسبت به مسائل زندگی نسبت ندهیم. تشخیص علائم منفی در مقایسه با علائم مثبت آسان نبوده و نیاز به دقت و توجه بیشتری دارد.

درمان بیماری اسکیزوفرنی:

بیماری اسکیزوفرنی مانند بسیاری از بیماری ها مانند فشار خون بالا، بیماری قلبی و دیابت قابل درمان و کنترل است. با درمان، بیماری خاموش می گردد و یا شدت آن کاهش می یابد. هدف از درمان دارویی و غیردارویی بیماری اسکیزوفرنی بازگشت وی به زندگی معمولی و روزمره زندگی است. به یاد داشته باشیم:

- این بیماری نادر نیست و ۱/۵ درصد افراد جامعه در طول عمر به آن مبتلا می شوند.
- بیمار مبتلا به اسکیزوفرنی بدطینت و زشتخو نیست، روحیات این افراد شبیه افراد عادی است و فقط در صورت عود بیماری رفتارهای غیرمنطقی بروز میکند که ناشی از شرایط بیماری است.
- بیمار اسکیزوفرنی متجاوز و خطرناک نیست، میزان آسیب و صدمه به دیگران توسط این بیماران بیشتر از سایر مردم در جامعه نیست.
- بیماری اسکیزوفرنی نشانه عقوبت الهی و ناشی از گناه نیست، این بیماری، همانند دیگر بیماری ها بوده و تنها نشانه ها و علائم آن متفاوت است.
- با کنترل دارویی بیمار مبتلا به اسکیزوفرنی می تواند به جامعه بازگشته و فعالیت های معمول زندگی خود را داشته باشد.

مسابقه پیامکی

برای شرکت در مسابقه لطفا گزینه های صحیح را پس از درج کلمه "بهدان" به صورت یک عدد ۴ رقمی از چپ به راست تا آخر آبان ماه ۱۳۹۳ به شماره ۳۰۰۰۲۸۲۸۲۸۱۴۹۰ ارسال فرمایید.

۱. شایع ترین سن ابتلاء به اسکیزوفرنی چیست؟ (۱) ۱۵-۲۰ سال	(۲) ۳۰-۱۵ سال	(۳) ۴۰-۳۰ سال	(۴) ۵۰-۴۰ سال
۲. کدامیک از عوامل در بروز اسکیزوفرنی نقش ندارد؟ (۱) عوامل ارثی	(۲) صدمات زایمانی	(۳) طبقه اجتماعی	(۴) فشار روانی
۳. برای درمان بیماری چه اقداماتی لازم است انجام دهیم؟ (۱) روان درمانی	(۲) دارودرمانی	(۳) اقدامی لازم نیست	(۴) موارد الف و ب
۴. چند درصد از افراد جامعه در طول عمر ممکن است به اسکیزوفرنی مبتلا شوند؟ (۱) ۱/۵٪	(۲) ۲٪	(۳) ۶٪	(۴) ۷٪